

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Til hr. Knud Linds spørgsmål, om der er foretaget telefonaflytning mod en navngiven polititjenestemand, kan jeg sige, at det kender jeg overhovedet ikke noget til, og jeg kan ikke se, at der skulle være nogen som helst baggrund for at foretage en aflytning af den pågældende, der er i virke som polititjenestemand, har været det hele tiden, har den stilling i dag, han har ønsket at have, og som tidligere har udført et udmærket arbejde i den pågældende stilling.

Hr. Knud Lind havde nogle bemærkninger om skridt til venstre. Hvis vi forstår udtrykket »til venstre« på samme måde, så forstår jeg til gengæld ikke så forfærdelig meget af det, hr. Knud Lind sagde. Det var noget om, at da hr. Hagen Hagensen ikke havde nævnt en københavnsk borgmester i dag, så havde han skiftet standpunkt. Jeg mener, at hr. Hagen Hagensen standpunkt var det samme, som han tidligere har angivet, og de synspunkter, jeg fremsatte over for de forslag, vi har til behandling her i dag, mener jeg også ganske svarer til, hvad der er blevet sagt tidligere. Jeg synes heller ikke, der var nogen som helst dokumentation for, at der skulle være foretaget skridt i den ene eller den anden retning.

Hr. Bernhard Baunsgaard stillede mig et spørgsmål, der også var stillet før. Det var, om justitsministeriet nøje vil følge, at ophævelse af isolation sker. Ja, det er opgaven for alle, der beskæftiger sig med sagen, også anklagemyndigheden. Der kan selvfølgelig dér som alle steder opstå fejltagelser, men det bør ikke ske. Når en isolation bliver ophævet, er det en pligt for anklagemyndigheden at give fængslet meddelelse om, at isolationen straks skal ophæves, og det vil vi søge at efterleve.

Til hr. Wilhjelms kun én bemærkning. Hr. Wilhjelms ved jo udmærket fra de debatter, der har været, fra de udtalelser, jeg har fremsat, at jeg aldrig på noget tidspunkt sluttede mig til et forslag som det, hr. Wilhjelms fremsætter om fuldstændig ophævelse af isolation, hvorimod jeg har været og er fortaler for en begrænsning af isolationen. Det er altså nøjagtig det samme standpunkt nu, som det var dengang. Jeg kan ikke acceptere, at man fjerner isolationsmulighederne, for vi har brug for dem til efterforskningen, men

jeg mener, at en begrænsning bør kunne finde sted.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 26:

Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Præcisering af forbudet mod anvendelse af provokation).

Af Wilhjelms (VS) m. fl.

(Fremsat 13/10 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Justitsministeren (Ninn-Hansen):**

Dette lovforslag har også tidligere været til behandling, og jeg skal give et ganske kort svar på det forslag, der nu er genfremsat af venstresocialisterne vedrørende provokation.

Provokation er en efterforskningsmetode, som kun anvendes i meget begrænset omfang og kun ved alvorlige lovovertrædelser. Det sker navnlig i forbindelse med narkotikaforbrydelser. Ønsker man at få gennemført en intensiv efterforskning for at få opklaret flest muligt af disse forbrydelser, så mener jeg også, det er nødvendigt at opretholde muligheden for at anvende provokation.

Jeg gør opmærksom på, at det er en grundbetingelse, at provokation ikke må anvendes til fremkaldelse af en forbrydelse, som ellers ikke ville blive begået.

Spørgsmålet om anvendelse af provokation som efterforskningsmiddel indgår, som det er blevet nævnt under de tidligere behandlinger af lovforslaget, sammen med en